

Hefte 3 – inkomne forslag

Forslag til årsmøte saken «VALG»

Fra Marthe Hammer og Marianne Sæhle :

Styret i Bergen SV bes om at det velges en kvinnepolitisk leder for Bergen SV.

Styret i Bergen SV velger selv om denne personen velges blant styrets medlemmer eller varamedlemmer, eller om vedkommende oppnevnes blant Bergen SVs medlemmer.

Argumentasjon for forslaget:

Bergen SV er SVs største lokallag. Bergen by har som relativt få byer i landet en klart definert kvinnebevegelse. Blant annet er mange kvinne- og feministiske organisasjoner representert med nasjonale talspersoner og/eller ledelse i Bergen.

SV er det eneste feministiske partiet på Stortinget, og vi bør derfor sørge for at SV deltar på de kvinnepolitiske og feministiske frontene som skjer, lokalt, fylkesvis, regionalt og nasjonalt.

Bergen SV har de siste årene hatt SV sin nasjonale kvinnepolitiske leder i byen, i tillegg til at kvinnepolitisk leder i Hordaland eller medlemmer i dette utvalget har vært fra Bergen. Men fordi Bergen er en by med mye kvinnepolitisk engasjement og mange lokale initiativ og arena å delta på, så er det ønskelig at også Bergen SV har en dedikert person til dette arbeidet.

Det er spesielt viktig at det er en person som har ansvar for at Bergen SV bidrar inn i 8.mars arbeidet, og i andre feministiske initiativ som skjer i byen. I tillegg er det viktig å gi en bestemt person denne tittelen slik at vedkommende kan sende inn innlegg om kvinnepolitikk og feminisme og representere, og slik representere Bergen SV. Kvinnepolitisk leder kan gjerne etablere en kvinnepolitisk gruppe i Bergen SV.

Forslag til uttalelse om Karbonavgift til Fordeling (KAF) fra årsmøtet i Bergen SV:

Fra Tina Åsgård, Tone Salomonsen, Lisbeth Helen Storebø, Hallvard Birkeland - medlemmer i Bergen SV og Miljøutvalget i Hordaland SV

Verden har svært dårlig tid på seg til å avverge klimatrusselen. I 1997 ble Kyoto-avtalen undertegnet og det kunne se ut til at verdenssamfunnet var klar til å innføre effektive klimatiltak. Men etter den tid har utslippene av klimagasser økt betraktelig. Dette faktum aleine viser at det trengs nye grep for å unngå farlige klimaendringer.

Vi trenger en sterk folkelig bevegelse både i Norge og verden til forsvar for miljø og klima. Effektive klima- og miljøløsninger bør derfor ha egenskaper som mobiliserer folkelig støtte. Sosial rettferdighet er da avgjørende. Det er spesielt viktig i klimapolitikken, siden det er de fattige som rammes hardest av klimaendringer.

Den kjente klimaforskeren James Hansens forslag til klimaløsning Karbonavgift til fordeling (KAF) er et enkelt system med innebygd sosial rettferdighet. En forutsigbart stigende avgift på utvinningen/importen av fossile drivstoff vil sørge for en gradvis utfasing av disse fra hele økonomien. De innsamlede midlene skal betales direkte ut med et likt beløp til alle innbyggere, pluss halvt beløp til inntil to barn under 18 år per familie.

Siden folk med god råd generelt har et langt høyere forbruk av fossile drivstoff, vil de også betale inn langt mer i avgift, mens de med dårligere råd og klimabevisst livsstil vil betale inn mindre. Ordningen vil derfor innebære en klar omfordeling fra rik til fattig, og premiere klimabevisst livsstil. Samtidig vil fordeling til innbyggerne samle støtte også fra folk og bevegelser som har liten tillit til politikerne og staten.

KAF gir ved sin forutsigbarhet både næringsliv, det offentlige og folk flest tid til å planlegge omstillingen til en fornybar økonomi, og gir alle et merkbart dytt mot å starte med en gang. Dette vil raskt gi synlige konsekvenser for investeringer og planlegging på alle nivåer i samfunnet.

I motsetning til kvotesystemenes ugjennomtrengelige regelverk er KAF et svært transparent og lett forståelig system. Det har også den fordelen at ett enkelt eller grupper av land kan innføre ordningen uten omfattende internasjonale avtaler. En enkel refusjonsordning for hele eller deler av avgiften ved eksport, og karbontoll på import av varer fra land som ikke har karbonavgifter, vil hindre at innenlandsk næringsliv blir rammet. Det vil samtidig være et stimuli til at handelspartnere innfører tilsvarende ordninger.

Det bør også innføres en forutsigbar økende karbonavgift på olje- og gasseksporten fra sokkelen, men disse midlene bør ikke fordeles til innbyggerne, men kanaliseres til klimatiltak og -investeringer.

Bergen SV mener at Norge bør gå foran med innføring av KAF. Ordningen er ikke i seg selv tilstrekkelig til å avverge farlige klimaendringer, men vil bety et grunnleggende taktskifte i innenlandsk omstilling til fornybar økonomi. Samtidig vil ordningen innebære en kraftig styrking av den folkelige støtten for effektive klimatiltak. Det kan få avgjørende betydning ikke bare i Norge, men også ved at løsningen spres internasjonalt.

Uttalelsen bes oversendt fylkesårsmøtet og landsmøtet.

Endringsforslag til programmet

Endringsforslag kap. 8

Forslagsstiller: Tina Åsgård

Linje 895-918 erstattes med:

Folkemakt mot byrådmakt

Nærmest all lokal politisk makt i Bergen er samlet hos noen få heldagspolitikere på Rådhuset. Vedtak blir fattet bak lukkede dører i byrådet og viktige saker for innbyggerne i Bergen blir ikke diskutert før etter at saken er avgjort. I Bergen svekkes folkestyret av manglende lokal debatt og at den politiske makten er samlet på svært få hender. Samtidig har kommersialisering og privatisering av kommunale tjenester ført til at fellesskapet mister innsyn og kontroll. Privatisering svekker demokratiet.

SV vil styrke folkemakten i Bergen. Vi vil ha mer demokrati i kommunen. Byrådsordningen er udemokratisk og må avvikles. De viktige beslutningene for byen må fattes av folkevalgte i bystyret, ikke av 7 personer i byrådet. I store saker må innbyggerne spørres hva de mener gjennom lokale folkeavstemninger. SV vil også rekommunalisere privatiserte og konkurranseutsatte tjenester for å sikre folkevalgt kontroll over tjenestene til byens innbyggere.

Lokaldemokratiet må styrkes gjennom innføring av bydelsdemokrati, der innbyggerne i bydelen selv kan velge sine representanter. SV vil styrke muligheten for å påvirke beslutninger gjennom å varsle innbyggerne om saker som angår deres nærmiljø, via e-post eller sms. I tillegg bør innbyggerne selv få avgjøre deler av pengebruken i sitt nærmiljø gjennom deltakende budsjettering. Slik vil SV ta makt fra byrådet i Bergen og gi den tilbake til innbyggerne.

SV vil:

- Avvikle byparlamentarismen som styringsmodell i Bergen
- Innføre bydelsdemokrati med direkte valg i alle bydeler
- Prøve ut deltakende budsjettering
- Varsle innbyggerne via e-post eller sms om saker som angår dem
- Bruke lokale folkeavstemninger i viktige politiske spørsmål i kommunen

Ja til Bergen - nei til kommunesammenslåing

Bergen har over 270 000 innbyggere og er en kommune i vekst. Hvis Bergen blir enda større gjennom kommunesammenslåing, er det stor fare for at innbyggernes innflytelse over politikken svekkes enda mer: det blir lengre fra folk til makten. Den blåblå regjeringen vil tvinge kommuner til å slå seg sammen. Et større angrep på det lokale folkestyret er knapt mulig å gjennomføre.

SV mener at Bergen er stor nok. Vi vil samarbeide med omegnskommunene uten å erobre dem. Kommunesammenslåinger bør ikke skje uten folkelig støtte. Derfor vil SV kreve folkeavstemning i Bergen dersom sammenslåing med andre kommuner blir foreslått.

Bergen er en by – ikke et fylke. Sånn bør det fortsatt være. Et regionalt folkevalgt nivå på Vestlandet uten Bergen er meningsløst. Samtidig er Bergen avhengig av et sterkt regionalt nivå for samordning i vest og mot sentralmakten i øst. Bergen gjør seg best som sterk by i solidarisk allianse med resten av Vestlandet.

SV vil:

- Gå imot kommunesammenslåinger som ikke har støtte i Bergens befolkning gjennom folkeavstemning
- Opprettholde og styrke et regionalt folkevalgt nivå som Bergen er en del av
- Inngå forpliktende samarbeid med omegnskommunene om arealplanlegging og transport